



FC TEMPO PRAHA

druhej domov náš...



90 let fotbalu na Lhotce



FC TEMPO PRAHA

adresa: Ve Lhotce 1045/3, 142 00 Praha 4
IČ:00536288
DIČ:CZ 00536288
číslo účtu: 61519359/0800, Česká spořitelna, a.s.

kontakt: Jiří Trunečka, předseda výkonného výboru - 603 860 444
Petr Dedek, místopředseda výkonného výboru - 606 855 136
Libor Koubek, místopředseda výkonného výboru - 737 207 449
Jaroslav Teplan, šéftrenér mládeže - 774 554 374
info@fctempo.cz
www.fctempo.cz

rok založení: 1928

**"Tradice našeho klubu spočívá na ryze čestném a upřímném přátelství lidí,
na jejichž kamarádství a lásce ke sportu byl klub založen." – z kroniky O. Kapitána"**

předchozí názvy	klubové barvy	počet členů	počet týmů	soutěže
SK Lhotka	červená	847	celkem 17,	přípravky – Krajský přebor
Olympia Praha XV.	žlutá		z toho 12 v soutěžích	mladší žáci – Česká liga žáků
A.F.K. Zátíší	bílá			starší žáci – Česká divize žáků
Sokol Lhotka				dorost – Česká divize dorostu
TJ Tempo Praha				muži – Krajský přebor

největší úspěchy

4. místo v Krajském přeboru mužů - 2005/2006
Vítězství v Poháru PFS mužů a postup do 1. kola Českého poháru - 2013
Vítězství v Krajském přeboru staršího dorostu – 1996/1997, 2013/2014
Vítězství v České divizi mladšího dorostu – skupina C – 2017/2018
Vítězství v Krajském přeboru mladšího dorostu – 1988/1989, 2010/2011
2. místo v České lize starších žáků – skupina C - 2015/2016
4. místo v České lize mladších žáků – skupina A – 2017/2018

ostatní

Sportovní středisko mládeže FAČR
Partnerský klub AC Sparta Praha
Sportovní třídy při ZŠ s Rvj a RvTv Filozofská,
od šk. roku 2018/2019 ZŠ s RvTv Jitřní

90 let – 90 minut. To srovnání se nutně nabízí. Právě tolik let, kolik minut předepisují pravidla pro jeden fotbalový zápas, uplynulo od založení prvního fotbalového klubu ve Lhotce, tehdy ležící na samé hranici čerstvě rozšířeného hlavního města. Pojďme si společně na několika stránkách připomenout, jak tento fotbalový zápas napříč desítkami let probíhal.

Už ten jeho začátek... Na fotbalovou scénu vstoupili místní nadšenci bez vlastního hřiště, šaten i dresů. Vlastně, jak se traduje, byli nuceni výkop o tři roky odložit. S prvním pokusem o založení klubu v roce 1925 neuspěli. Louka, na kterou nakonec dostali svolení natrvalo umístit dřevěné branky a přes kterou údajně vedla pěšina, byla všechno možné, jen ne rovnou plochou. Takže chvíli místní fotbalisté s vypětím všech sil útočili do kopce, po změně stran se na soupeře valili z kopce dolů. Podobně se dlouho střídaly úspěšné postupy a pády klubu. Jak plynul čas, změnil se pod nohama fotbalistů nejen sklon hřiště, ale také jeho povrch. Střídaly se generace hráčů, barvy dresů a konečně několikrát i název. Co zůstávalo stejné po celý ten dlouhý zápas, bylo nadšení pro hru, touha vyrovnat se větším klubům a silnějším soupeřům. A také víra ve fotbalové mládí a péče věnovaná nadějným fotbalistům.

Pokud by se historie Tempa smrškla do jediného fotbalového zápasu, jaký by byl asi jeho výsledek? V agenturách ho pochopitelně nenajdeme. Přesto snad můžeme věřit, že by to byl zápas vítězný. Možná i díky mohutnému tlaku v závěru, kdy Tempo těžilo z početní převahy co do počtu členů největšího ze všech fotbalových klubů republiky, díky velké rekonstrukci areálu a zejména zásluhou skvělého trenérského kolektivu, který se na Tempu sešel. Bylo by to vítězných devadesát minut! Určitě. Ale v turnaji, který píšou fotbalové dějiny, stále pouze jeden zápas.

Do toho dalšího, tedy do dalších let, vstoupíme se závazkem obhájit dobré jméno, které se podařilo pro Tempo vybojovat. A také s odpovědností a úctou vůči našim předchůdcům, díky kterým se dnes můžeme z fotbalu těšit a fotbalovou radost dál rozdávat, neboť mnohé jiné kluby takové štěstí neměly. I proto si pojďme na následujících stránkách připomenout, kterak vydělávali na první dresy, stavěli šatny nebo v potu škvárou zabarveném do černa bojovali za slávu lhoteckého fotbalu, aby se mohl stát naším druhým domovem.



*FC Tempo fotbalovej chrám,
tak mi přihráj, ať si góla dám.
Tempo Praha, druhej domov náš,
pošlu tě do běhu, ať si góla dáš.*

*Malej klub ze Lhotky velký hráče má,
útok jako vítr, skvělá obrana.
Vítězství je naše, to snad každěj ví,
chorál věrných fandů stadionem zní.*

*FC Tempo fotbalovej chrám,
tak mi přihráj, ať si góla dám.
Tempo Praha, druhej domov náš,
pošlu tě do běhu, ať si góla dáš.*

*Před zápasem v šatně svůj dres oblečem,
zasvítí v něm slunce, krev koluje v něm.
To nám dodá sílu za klub bojovat,
o vítězství další poctivě se rvát.*

*FC Tempo fotbalovej chrám,
tak mi přihráj, ať si góla dám.
Tempo Praha, druhej domov náš,
pošlu tě do běhu, ať si góla dáš.*

*Věříme a chceme, chceme a věříme,
s takovýmhle heslem vyhrát musíme.
A když přece padnem, zítra přijdem zas,
další zápas zvládnem, včerejšek vem das.*

*FC Tempo fotbalovej chrám,
tak mi přihráj, ať si góla dám.
Tempo Praha, druhej domov náš,
pošlu tě do běhu, ať si góla dáš.*

*FC Tempo fotbalovej chrám,
tak mi přihráj, ať si góla dám.
Tempo Praha, druhej domov náš,
pošlu tě do běhu, ať si góla dáš.*

Hymna FC TEMPO PRAHA
autoři Vladimír Horn, Michal Staněk
rok 2011



fotbalovej chrám

v běhu desetiletí

1925

první pokus o založení vlastního klubu
lhoteckým fotbalistům nevyšel

1928

založení
S.K. Lhotka

1928

první zápas
proti Rudé Hvězdě Podolí

1934

začlenění fotbalového klubu
do A.F.K. Zátíší

1945

pořízení
dřevěných šaten

1947

postup mužů
do II. třídy

1948

změna názvu
na Sokol Lhotka

1955

požár
dřevěných šaten

1958

výstavba prvních
zděných šaten

1960

rozšíření
a narovnění hřiště

1973

I. ročník Memoriálu Karla Hrdlice,
prestižního zimního turnaje

1976

postup mužů ze III. třídy,
začátek vzestupu lhoteckého fotbalu

1982

první postup mužů
do Pražského přeboru

1985

příchod Dr. Provazníka do vedení klubu,
počátek éry tempácké mládeže

1987

rekonstrukce šaten, výstavba kanalizace
a opěrné zdi za brankou

1990

vystoupení fotbalového klubu
z TJ Tempo Praha

1991

první postup žáků
do celostátní ligy

1997

první postup dorostenců
do divize

2001

otevření horního
- travnatého hřiště

2002

převzetí řízení klubu
jeho současným vedením

2004

přestavba škvárového hřiště
na hřiště s přírodní trávou

2012

rozšíření budovy šaten
o nový objekt

2013

vítězství v Poháru PFS
a postup do 1. kola Českého poháru

2015

získání statutu
Sportovního střediska mládeže

2015

založení sportovních tříd
při ZŠ s RvJ a RvTv Filozofská

2016

vybudování velkého hřiště
s umělou trávou a osvětlením

2017

dokončení kompletní
rekonstrukce areálu



chorál věrných fandů stadionem zní...

jak se louka měnila v hřiště

Fotbalový klub může bez vlastního hřiště fungovat jen těžko. Lhotečtí fotbalisté to poznali hned při jeho založení. Vlastně ještě před ním. Když totiž místní velkostatkář Schubert odmítl fotbalovému svazu potvrdit, že dal souhlas s užíváním louky jako hřiště, skončila snaha o založení Rudé hvězdy Lhotka v roce 1925 fiaskem a smutkem. Teprve o tři roky později získali fotbalisté, údajně na přímluvu Dr. Čišteckého, Schubertův souhlas a registrace S.K. Lhotka mohla úspěšně proběhnout.

Starosti se hřištěm ale pokračovaly. A skutečnost, že mezi oběma brankami byl značný výškový rozdíl (sklon hřiště kopíroval dnešní ulici Nad Zátíším), nebyla tou zásadní. Již několik let po založení klubu totiž reálně hrozilo, že fotbalový plácek bude rozparcelován a zastavěn domy pro německé úředníky bank a spořitelen. Naštěstí k domu nedošlo. Vlastnictví k pozemku během války přešlo na Prager Volkswohnungsverein a po II. světové válce bylo hřiště konfiskováno.

Československý stát jej ponechal fotbalistům v užívání, ačkoliv záměry s pozemkem byly různé. Obavy o samu existenci hřiště vystřídal starosti o jeho stav. Postupně došlo svépomocí k „narovnání“ hrací plochy a současně pro několik desítek let vystřídala trávu černá škvára. Povrch, který si dnes mnozí z malých Tempáků sotva dokáží představit, zatímco pamětníci na něj nemohou zapomenout, neboť ho mají navždy zarytý pod kůží, se měl stát symbolem lhoteckého klubu. Zprvu to bylo pro její kvalitu umocněnou funkčními drenážemi, pro které patřila k nejlepším ve městě. Posléze se však stala břemenem, který dusil ambice lhoteckého klubu. Zatímco jiné sportovní areály se postupně zelenaly, Tempáci stále odcházeli z tréninků podobni horníkům po šichtě a k zápasům republikových soutěží si museli půjčovat travnaté hřiště. Sportovat na škváře pochopitelně chtělo stále méně dětí a někdejší bašta mládežnického fotbalu začala skomírat.

Vysněného travnatého hřiště se Tempo dočkalo až v roce 2001. Bylo vybudováno svépomocí na navážce nad opěrnou zdí škvárové plochy. S tou se lhotecký areál rozloučil o tři roky později, kdy se podařilo na jejím místě vybudovat druhé, o poznání kvalitnější travnaté hřiště. S ním jako by se na Tempo vrátil život. O deset let později již bylo Tempo klubem s největším počtem sportujících dětí v celé republice. Tím však starosti s hřištěm dostaly novou dimenzi. Dvě travnatá hřiště nestačila extrémnímu zatížení a pod stovkami malých či větších kopaček se měnila v oranici. Navíc v zimních měsících nebylo kde trénovat. Jako již několikrát v minulosti se znovu ukázalo, že pokud chce klub i nadále stoupat vzhůru, musí i tento problém s hřišti vyřešit...



před zápasem v šatně...

jak se stavěly šatny

Zachovat se všechny budovy a místa, která lhotečtí fotbalisté používali při domácích zápasech jako šatny, vydalo by to na procházku po okolí. Začala by v restauraci staré lhotecké zástavby, u silnice klikatící se k Modřanům. Tedy v restauraci... fotbalisté museli být v prvních letech po založení klubu rádi, že jim k převlékání posloužily již nepoužívané chlívky na dvorku místní restaurace. Divil by se někdo, že snili o vlastních, opravdových šatnách? Asi sotva. Trvalo to však téměř třicet let, než se jich měli dočkat. Během té doby se převlékali v kabině starého autobusu, dřevěných šatnách, nebo budovách okolo hřiště.

Aby vydělali na vlastní šatny, pořádali fotbalisté výlety parníkem do Štěchovic, pravidelné pouťové zábavy, divadelní představení nebo veřejnou sbírku. V roce 1942 byl ustanoven výbor na vybudování šaten, ale válečná léta uskutečnění záměru nepřála. Tím spíše, že mezi oběťmi války byli i členové fotbalového klubu včetně tehdejšího předsedy Židlického, což chod klubu ochromilo.

Hned po skončení temného období však snaha o získání vlastních šaten pokračovala. Nakonec se vše seběhlo celkem rychle. Darování dřevěné, původně patrně vojenské boudy, zajistil tehdejší primátor Vacek. Bylo jí třeba přivést ze Zlíchova, což se podařilo na podzim posledního válečného roku, a postavit v cípu pozemku u lesa. Sice téměř rok trvalo, než se podařilo dovést elektřinu a postavit šatnu i pro rozhodčí, oproti předchozím letům to ale byl nesporný pokrok. A to přesto, že se voda na mytí nejprve nosila ve džberech. Vyhráno však nebylo. Dřevěné šatny na Lhotce nevydržely ani deset let a lehly popelem. Dočasné útočiště našli fotbalisté ve vile Čisteckých, která dodnes stojí u hřiště v ulici Nad Zátíším, a znovu snili o skutečných šatnách.

V roce 1957 konečně nadešel jejich čas. Zděná přízemní budova byla vybudována svépomocí v rámci akce „Z“ a kromě šaten, sociálního zařízení a malé klubovny se v ní nacházel také byt správce. Půdorys budovy měl pak zůstat téměř stejný pro dalších padesát let. Co se měnilo, bylo vnitřní uspořádání. Pokud bychom do ní chtěli tehdy vstoupit, vedly by naše kroky zprvu přes prostor dnešní sušárny - tehdy zádveřím, které bylo následně rozšířeno do dnešních rozměrů. V zadní části budovy se pak malá klubovna, které sloužila jako kantýna, a byt správce proměnily v hospodu „U Páni“, kterou po další rekonstrukci a rozšíření nahradila restaurace „U Krychle“. Zapomenout nelze ani na četné rekonstrukce, kterými se lhotečtí snažili, převážně vlastními silami, pozvednout své těžce nabyté sídlo.

V té době však již Tempo notně trápila malá kapacita šaten, které nemohly dostačovat opětovnému fotbalovému boomeru navazujícímu na rekonstrukci hracích ploch. Rozšíření šaten se tak opět stalo hlavním úkolem pro vedení klubu...



	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21					
S	Jarda Teplan					Ivoš Vankys		trenér Žovinec																		
A 1/2	tipa					1000	1000	1000	1000	1000	3000	Jiří Kolář	TEMPÁCI 2006					1000	1000	Matějův čtenářský koutek						
B 1/2	Bára					Zebu ml.					3000	1000						1000	1000	Nguyen						
C 1/2	PROMSAT					1000	Vojta A 08	1000	1000	1000	3000	TEMPÁCI 2008					1000	1000	1000	1000						
D 1/2	Zdeněk Trajhan	SVĚTLA - TAA	Věrika 13	Jáchym Trajhan 12	Bašty 04	Ondra B. 2010	David J. 2007	Mezera D. 2007	Patrik Hron 2007	David S. 10	um.cz						Dan a Sam B.	1000	1000	1000	1000					
E	CarlStahl					Deny 05					2000	2000	2000	Ota 2007	Tomš 2006	Jiří Janeček	Souky00	SHOE REPUBLIC			2000	3000	Jirka Bejček 2010	CarlStahl		
F	KLABI 's					Jěna S 2009					Čiža	Hampi	2000	2000	2000				3000							
G	5000	4000	4000	KASTEN ZA SKLEPŮ STAVĚNÝ PŘEČNÁ ŽRÁKA WWW.KASTEN.CZ		4000	2000	Kožíškoví	Adam K. 2007	Adam 06					2000	Liamova levačka	4000				4000	4000	4000	Čunát		
H	5000	Petrův revír	4000	Veteráni Tempo		Jan	Štílec			Šíma 2004					Ježek "10" Majky "13" Březnovi	3000	4000			4000	4000	4000	Tůmová			
I	Žižihova zóna	aukce	GTN.CZ GRANICE STUDIO		4000					FLY UNITED					Káča 10	Mažerikovi	Berry	Děda Honza			4000	Čivák táta Miláno Jirka	Dědův rajón	pamětník Kouny		
J	5000	Dan P. 09 Němej 04	4000	Žovincovi					Žovincovi					V+V+V	3000	4000			4000	4000	4000	EDA 2004				
K	Kuchy 28	4000	4000	Váňovci					2000	4000	4000					2000	2000	4000	4000			4000	4000	5000		
L	4000	4000	4000	Fila Babický					2000	Luky S 07	PIVOVAR HRÁDEK	Luky J. 2010	K	Smetánci P4	2000	2000	2000	4000			4000	4000	4000	4000		
M	Matěj	Alice	Vojta	3000					2000	2000	2000	2000	OLI 2010	U	2000	2000	Berounskéj medvěd			Ivan Chudoba			4000	4000		
N 1/2	Petr 5	Hamadovo	1000	Maty Mou	Baštk 07					Tomáš a David Vodrážkovi	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000			1000			1000		
O 1/2	OMNILINK SERVICES					1000					1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000			1000			1000			
P 1/2	Syky 04					Nojmi 9	Běda	Fiša	1000					Viky Valta #VV6					1000					1000		
Q 1/2	Diego 04	Tempo U13 Vlček 04	Bery 04	Švejdič	1000	top zastavárna					1000	Šími 05	H	Smutný potápěči	střeja Michal Juda	Slávek Sláva Vozemník	děda Pavel Totlak starší	Zombák Frana Zluka	Honzik Jan Veselý	Ladislav Veselý	1000	1000	Veselí senioři - Nordic			MACHi



druhej domov náš...

jak vypadá dnes

Současná podoba areálu je výsledkem stavebních úprav prováděných s přestávkami od roku 2010. Uskutečnily se za významné finanční podpory HL. města Prahy a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, doplněné ze strany Městských částí Praha 4 a Prahy 12. Nejprve se podařilo rozšířit zcela nevyhovující kapacitu šaten přístavbou nové patrové budovy. Díky ní se každému týmu dostalo vlastní šatny.

O pět let později se začal naplňovat sen o vlastním velkém hřišti s umělou trávou, jehož výstavba by ukončila zimní kočování Tempáků po pronajatých plochách. Dotační příspěvky umožnily během necelých dvou let vybudovat zcela nové krásně velké hřiště s umělou trávou a osvětlením. Kola bagrů se však nezastavila.

Naopak, areál se pro roky 2016 a 2017 změnil v jedno staveniště. Nadace ČEZ pomohla vybudovat na kraji lesa nové dětské hřiště a vyměnit zničený povrch malého hřiště. A začala kompletní rekonstrukce horního travnatého hřiště vybudovaného na přelomu tisíciletí svépomocí, bez závlahy, kvalitních drenáží a s minimálními rozměry. Na omezeném půdorysu mělo vyrůst nové kvalitní travnaté hřiště dostatečných rozměrů pro většinu domácích zápasů. Tentokrát téměř bez podpory z veřejných zdrojů.

Symbolem klubové sounáležitosti se stal projekt Tempo sobě! Desítky Tempáků a příznivců klubu se od konce roku 2016 stávaly patrony jednotlivých kousků nově budovaného hřiště. Přidali se sponzoři. Vybraná částka překročila šest set tisíc korun. To byla velká pomoc a povzbuzení. Na podzim 2017 se i díky ní na novém hřišti začalo hrát.

Rekonstrukce areálu byla největší investicí a projektem v historii našeho klubu. A do dalších let zůstane našim velkým závazkem vůči všem, kdo se na ní jakoukoliv formou podíleli a podpořili její realizaci. Poskytnutou pomoc a důvěru chce Tempo splácet zejména zodpovědnou péčí o děti, které mají rády sport.

I dnes před námi ještě mnoho úkolů k dalšímu zlepšení sportovního areálu zůstává. A na plánu hřiště zbývají ještě volná políčka, která se těší na své patrony... Věříme, že i díky projektu Tempo sobě budeme moci vše dokončit. Tempo sobě pokračuje!

V souvislosti s provozem areálu je třeba vyjádřit **zvláštní poděkování** vedení blízké **Policejní akademie České republiky**, díky jehož pochopení mohou malí Tempáci využívat k tréninkům také travnaté hřiště v jejím areálu. Díky této cenné pomoci mohli malí fotbalisté kvalitně trénovat i v době rekonstrukce hřišť a mohou tak činit i nyní, po jejím skončení, kdy je pro velký zájem dětí kapacita našeho areálu opět naplněna.



svůj dres oblečem...

jak vypadaly dresy

Když lhotečtí při založení klubu neměli hřiště ani šatny, bylo by překvapením, pokud by měli vlastní dresy. A skutečně - neměli. Alespoň podle kroniky zpracované Oldřichem Kapitánem si k prvnímu zápasu proti Rudé Hvězdě Podolí museli dresy půjčit od soupeře. Snad to bylo trochu symbolické, původně totiž chtěli svůj klub pojmenovat právě Rudá Hvězda, ale během tří let od prvního neúspěšného pokusu o založení (1925) název změnili na S.K. Lhotka. Patrně i proto se lze dnes jen obtížně dobrat toho, jak úplně první dresy vypadaly.

Soudě podle dobových fotografií, mohly být jedněmi z prvních dresů S.K. Lhotka pruhované dresy, v nichž někteří z fotbalistů nastoupili nejen k zápasům, ale také k prestižnímu závodu trakařů. Poznat z černobílých fotografií přesnou barevnou kombinaci jde však těžko. Ze stejného důvodu můžeme jen spekulovat o tom, zda na jedné z prvních fotografií, kde s fotbalisty pózuje i velkostatkář Schubert a Dr. Čištecký jsou lhotecké sešíváné dresy skutečně téměř věrnou kopií slávistických, nebo přeci jen měly jiné barevné provedení.

Zato je spolehlivě doloženo, že touha po nových dresech vedla lhotecké fotbalisty k nejrůznějším aktivitám. Vydělávali na ně třeba na pouťových zábavách nebo později zřízením ledové plochy na místě dnešních tenisových kurtů v lese, kde pak vybírali vstupné. V každém případě platí, že dresy dobře odpovídaly tehdejší sportovní módě a společenským poměrům...

Jejich změnu naznačovala třeba nová sada dorosteneckých dresů, na kterých se na konci osmdesátých let objevila jedna z prvních reklam - na krém Nivea. Firma u fotbalu setrvala, dnes je oficiálním sponzorem Realu Madrid, tehdy však šlo na Tempu o jednu z prvních sponzorských vlaštovek. Tou byl ostatně i velký plechový reklamní panel podél hřiště, pro změnu na Francovku. I díky této pomoci se v dalších letech materiální vybavení lhoteckých fotbalistů postupně zlepšovalo, býval to totiž povětšinou příspěvek sponzorů, který stál za pořízením nových dresů. Není proto divu, že dresy Tempa svým provedením pokrývaly celé barevné spektrum. Z toho naopak postupně ubírala černá škvára, která se do dresu postupně zapírala, ať se praly v jakémkoliv přípravku...





Vizualizace nových dresů.
Kombinuje odstíny klubových barev,
akceptuje nejnovější technologické trendy.



Moderní klubový znak.
Propojuje historický odkaz
s dynamickou současností.



Logotyp vycházející z motivu historické kapličky.
Je použit jak ve znaku klubu, tak umístěn v čísle dresu.

zasvítí v něm slunce, krev koluje v něm...

o nových dresech

Klubové barvy – červená, žlutá a bílá – se do znaku Tempa dostaly velmi pravděpodobně v souvislosti se začleněním lhoteckých fotbalistů do sídlištní tělovýchovné jednoty Tempo Praha. Na dresy v těchto barvách však Tempo čekalo až do nového století, kdy se v zájmu podpory klubové sounáležitosti poprvé sjednotily dresy všech týmů, tedy od nejmenších fotbalistů až po dospělé, v jednoduché kombinaci červené a žluté barvy. Jednoduchý byl ostatně také znak na těchto dresech, kulatý stejně jako fotbalový míč v jeho středu.

Změna přišla v roce 2017, kdy v předvečer klubového jubilea představilo Tempo nový znak. Historické souvislosti vyvolává nejen tradiční tvar, připomenutí Lhotky a tedy i původního názvu klubu, ale také stylizovaná miniatura kapličky Sv. Petra a Pavla, dnes patrně jediné přeživší památky na zástavbu staré Lhotky, kterou můžete najít nedaleko vstupu do našeho areálu. Spojení tradic našeho klubu se současností se pak zrcadlí v moderní barevné kombinaci původních barev.

Nový znak navrhl Martin Končel, grafický mistr, který pro Tempo více než deset let zajišťuje veškeré programy, ročenky a vizualizace. Není proto divu, že z jeho dílny vyšly také tři návrhy nových dresů, které, vlastně stejně jako tomu bylo v desítkách předchozích let, odpovídají aktuálním trendům ve sportovní módě. Z nich pak byl tempáckou veřejností vybrán finální návrh nových dresů. Postupně by se do nich měly převléknout všechny tempácké týmy, jakmile to ekonomická situace klubu po skončení rozsáhlé rekonstrukce areálu umožní. Aby opět platilo, že celý klub obléká stejný dres a že kdekoliv se na hřištích, dnes již po celé republice, rozzáří slunce a rozproudí krev, tam hraje Tempo.



kombinace pro finální výběr



to nám dodá sílu, za klub bojovat...

o touze sportovat

Jak již bylo pojednáno na předchozích stránkách, zrodil se lhotecký fotbalový klub z čiré touhy místních fotbalových nadšenců, kterým se nedostávalo mnohé z toho, co by pro jeho založení vlastně potřebovali. Ukázalo se však, že jim nechyběly vlastnosti, které byly nezbytné pro to, aby klub přežil až do dnešních dnů. "Tradice našeho klubu spočívá na ryze čestném a upřímném přátelství lidí, na jejichž kamarádství a lásce ke sportu byl klub založen." vzpomíná v úvodu své kroniky Oldřich Kapitán na založení S.K. Lhotka. Dost možná právě proto jej nepotkal osud jiných klubů, které po několika letech zanikly: „Po zápase odešel každý za svým vlastním zájmem, společně se nestýkali a scházeli se pouze k sehrání zápasu. Takový klub, ve kterém neexistovalo sportovní přátelství a kamarádství, nemohl mít žádnou perspektivu a nemohl se udržet,“ připomíná kronikář na adresu někdejšího Novopražského SK, který sice byl nejbližším rivalem nově založeného klubu, ale na fotbalové scéně se dlouho neudržel.

Jakkoliv byly materiální podmínky pro sportovní činnost obtížné, toužili lhotečtí fotbalisté od založení klubu po tom, aby mohli trénovat a nastupovat k zápasům. Nic na tom nezměnily ani kruté časy druhé světové války, fotbal byl tehdy pro mnohé jediným únikem a rozptýlením. Proto není divu, že případný zákaz sportovní činnosti býval největší motivací k dodržování pravidel. Svědčí o tom trestní řád, přijatý na výborové schůzi A.F.K Zátíší v květnu roku 1942, kterým se řešila neomluvená účast na zápasech. Z jeho znění vyjímáme pasáž, kterou by ocenil mnohý z dnešních trenérů:

- 1) Vedení klubu je povinno upozornit hráče na zařazení do mužstva. Vývěska se nalézá v restauraci u kol. Malicha *(POZN: Takto probíhala nominace bez internetu a mobilů).*
- 2) Není-li hráč omluven 24 hodin před zápasem u kapitána nebo předsedy klubu, vstupuje automaticky do trestu 14 dnů.
- 3) Při opakování se případu je hráč navržen župě k potrestání trestem ve výši 6 měsíců.
- 4) Při opětovném nedostavení se, tj. po 3, je hráč navržen k vyškrtnutí ze řad sportovců.“

Touhu uspět navzdory těžkým podmínkám ostatně připomíná také další z lhoteckých fotbalových kronikářů, díky nimž máme cenné vzpomínky na historii klubu. František Zítka, zvaný Čombák, na konec šedesátých let vzpomíná takto: „Finanční problémy našeho oddílu byly tedy velké. Nebyly dresy, míče – prostě vše potřebné pro fotbalový oddíl - i když tyto starosti máme pořád – musíme se držet nad vodou sami!!! Ale ani špatné materiální podmínky nezabránily výkonnostnímu růstu, nejprve u mládežnické kopané, ze které začínají dorůstat do mužstev dospělých výborní fotbalisté. Někteří od nás odešli do větších oddílů, ale zbylo jich ještě dost k tomu, aby náš oddíl stoupal do vyšších soutěží, a dochází k situaci, kdy z malého dělnického klubu se stává oddíl kopané, o kterém se ve fotbalové Praze mluví s úctou.“



Jaroslav Teplan byl vyhlášen nejlepším trenérem v žákovské kategorii za rok 2017.



věříme a chceme, chceme a věříme...

o trenérech a filozofii klubu

Hlavním motorem Tempa je příjemná atmosféra a dobré vztahy mezi dětmi, rodiči, hráči, trenéry a vedením klubu. Klíčovou roli při jejím vytváření hrají kvalifikovaní trenéři, kteří zde vytvořili výbornou partu. Dokáží se vzájemně skvěle motivovat, radit si, ale i kriticky a konstruktivně hodnotit zápasy či tréninky, což výrazně přispívá ke kvalitní přípravě a rozvoji dětí. Slouží k tomu mimo jiné pravidelné trenérské schůzky.

Výjimečný kolektiv tempáckých trenérů usiluje o to, aby se co nejlépe dařilo naplňovat společná vize klubu. Za své kolegy ji představuje Jaroslav Teplan, šéftrenér mládeže:

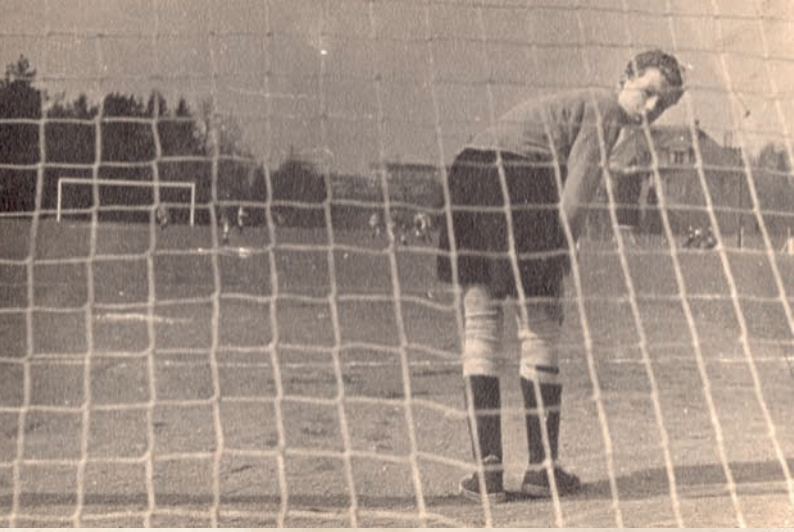
„Chceme umožnit splnit sny dětem, které přicházejí na Tempo sportovat. Chceme u nich rozvíjet především radost, lásku a vztah k fotbalu ruku v ruce se sportovní přípravou. Ukazovat jim, jak je tento sport nádherný a kolik osobní a společné radosti nám může přinášet. V případě, že v některém týmu je hráč s potenciálem hrát na vyšší úrovni ve velkém klubu, rádi mu umožníme, aby měl příležitost se dále rozvíjet v náročnějších podmínkách. Ostatní kluci i holky tak mají možnost se dále profilovat a věřit především v sebe a ve svoje schopnosti.

Zároveň se zde snažíme pomoci fotbalu utvářet jednotlivé osobnosti dětí a s pomocí rodičů a věřím, že čím dál více i ve spolupráci se školou, je učit a vychovávat formou her a pozitivního přístupu. Nejde pouze o to naučit hrát fotbal, ale pochopit tuto hru a vědět, proč se danou věc učím. Chceme u hráčů budovat herní myšlení, ale i vlastní názor. Proto říkáme, že role trenéra u nás v klubu je čistě průvodcovská. Je zaměřena na budování emoční vazby a vnitřní motivace u dětí k činnosti a je upřednostňován osobnostní rozvoj před výsledky. Vychováváme hráče, ne týmy.

V dorosteneckých kategoriích se snažíme o maximální spolupráci mezi trenéry dorostů a mužů. Hráčům v dorosteneckých kategoriích chceme umožňovat setkávání s dospělým fotbalem a hrát kvalitní dorostenecké soutěže, aby se mohli konfrontovat s nejlepšími celky na dané úrovni. I v těchto kategoriích klademe důraz na fotbalový a lidský rozvoj.

V dospělých kategoriích dbáme na postupné začleňování hráčů končících v dorosteneckých kategoriích. Cílem je proto hrát kvalitní soutěže, aby postupně docházející dorostenci měli možnost se uplatňovat v jedné nebo druhé soutěži dospělých. Týmy dospělých vždy chceme stavět na hráčích vychovaných v našem klubu.

Když shrneme celkovou filozofii klubu, tak jde především o vytvoření přátelského a rodinného prostředí, kam se budeme všichni společně a rádi vracet. Být hrdým Tempákem, ať na hřišti či za klandrem, je naše představa – věříme, že reálná. Fandit, podporovat, sledovat či hrát za klub, se kterým jsme prožili spoustu zážitků, poznali spoustu nových kamarádů, ale především opravdu naši „druhý domov“, to je náš hlavní cíl z hlediska celospolečenské akce. Vidat rodiče a děti v našem areálu na zápasech A týmu či jiných mládežnických kategorií je naše radost z toho, jakým způsobem tento klub žije.“



pošlu tě do běhu, ať si góla dáš...

zlatá mládež Tempa

Výborná práce současných trenérů povznesla Tempo mezi přední mládežnické týmy republiky. Ligová a divizní příslušnost žáků a dorostenců, stejně jako účast přípravek ve společnosti pražských ligových klubů jsou skvělou vizitkou. Při vědomí, jak dlouhá a nesnadná cesta k ní vedla, však nelze nezpomenout jejich předchůdce, kteří na konci minulého století, ve skromných podmínkách škvárového hřiště na Lhotce vystavěli baštu mládežnické kopané. A učinili z Tempa klub, který má péči o malé a mladé fotbalisty snad definitivně zakódovanou v DNA.

Není možné připomenout všechny nadšené trenéry, pod jejichž vedením se v poválečných letech postupně rozvíjela mládežnická kopaná, aby pak nakonec zazářila postupem do žákovské ligy. Určitě však musíme připomenout jména Karla Hrdlice, jenž zanechal svoji historickou stopu ve všech funkcích, ve kterých na Lhotce působil, a tedy rovněž jako trenér mládeže, a Milana Žovince, který se svými mladými svěřenci došel až do týmu mužů a na počátku osmdesátých let s nimi poprvé pro Tempo vykopal pražský přebor. Podařilo se to přitom již bez nejlepších dorostenců, jak připomínal tehdy oblíbený deník Večerní Praha na konci sedmdesátých let: „Zdejší funkcionáři vědí, že liga se tu hrát nebude, ale mají prospěšné krédo: vychovávat. Jen namátkou, v dorostenecké lize hrají ve Slavii, Spartě, Dukle či Meteoru Jirásek, Mol, Černý, Habart, Srba, Žovinec, Zákostelský a Pechr – první krůčky dělali tady.“

I když áčko tehdy, i v důsledku vnitřních rozbrojů, potenciál nadějných hráčů využilo pouze k dvojí epizodní roli v pražském přeboru, konec osmdesátých let byl vítězným pochodem malých Tempáků. Těm přestaly stačit pražské soutěže a pro několik sezon postoupili do žákovské ligy. I optikou dnešní doby zůstává naprosto senzačním vítězstvím starší přípravy v sezoně 1988/89 v pražském přeboru před Spartou a Slavií. Z vynikajících trenérů té doby jmenujme alespoň trenéry již zmíněných přeborníků Prahy – Pavla Horvátha a Karla Tošnara, jejich kolegy u žákovských týmů a přípravek Karla Kounovského, Josefa Vrba a Zdeňka Koláře, či Petra Řeháka, který následně přivedl dorost Tempa k postupu do divize. Úctou a uznáním si však zaslouží všichni, kteří se tehdy na výchově zlaté tempácké mládeže podíleli. Výjimečné místo v historii Tempa pak nepochybně patří trenéru Michalu Judovi, který nejen, že se svými žáky jako první vybojoval postup do celostátní ligy, ale svým nenapodobitelným přístupem a vztahem k hráčům zásadně ovlivnil vývoj směřování lhoteckého fotbalu pro další roky.

Pýcha nad výsledky tehdejších žáků a přípravek Tempa silně dýchá ze zašlých stránek s péčí vedené kroniky, v níž František Zítka v polovině roku 1989 píše: „...celá Praha žasne, kde se u nás berou takoví fotbalisté. Mnohé, i ty největší kluby, nám je nepokrytě závidí a nejráději by nám je odvedly komplet celé, tak jako nám před třemi lety chtěla odvést Bohemka celé mužstvo Michala Judy. My si je ale zárlivě střežíme a před dravčími choutkami velkých klubů, které by se rády chlubily cizím peřím, už jsme dostatečně varovali i rodiče. Není divu – pro pozdější dobu jsou to naše esa v rukávu.“

Zatímco mladí fotbalisté Tempa si mohou a také v minulosti mohli vyzkoušet republikové soutěže, muži zatím hranice nejvyšší pražské soutěže nepřekročili. Cestu do vyšších soutěží, a to včetně první nebo druhé ligy, tak museli hráči ze Lhotky hledat v dresech jiných klubů, což se mnohým podařilo. Touha vychovat fotbalového reprezentanta, tedy hráče, který by z červenožlutého dresu Tempa vyrostl až do dresu národního týmu, však zatím zůstává nenaplněna. Možná nejbliž k naplnění tohoto snu má několik bývalých Tempáků, kteří již dostali pozvánku do mládežnické reprezentace U15 a U14.



Antonín Kinský

Bohemians Praha 1905
reprezentace ČR U15

Tondo, jak vzpomínáš na Tempo?

Jedině v dobrém. Byl to můj první klub, kde jsem v 5 letech pod Vaškem Nechvílou a panem Dedkem začínal hrát fotbal. Nejvíce mi pomohlo v tom, že mi poskytl výborné podmínky, aby mě fotbal pořad bavil a abych se mohl postupně zlepšovat.

Co se ti na Tempu líbilo a stíháš občas sledovat jeho výsledky?

Na Tempu jsem si nejvíce užíval kolektiv, který jsme tam měli a který, si myslím, že tam pořád je i po spojení ročníku 02 s 01. Výsledky kluků pořád sleduju. Chtěl bych jim pogratulovat k 1. místu a doufám, že ho udrží až do konce sezóny.

Letošní sezónu jsi nasbíral několik reprezentačních startů, jaké máš pocity stát na hřišti a poslouchat hymnu?

Zatím jsem hrál za národní tým proti Holandsku a měl jsem tu šanci se zúčastnit mezinárodního turnaje v Jižní Americe, kde jsem chytl proti o rok starším hráčům z Paraguaye, Argentiny a Uruguaye. Když vám před těmito zápasy hrají hymnu, cítíte větší zodpovědnost než před normálním soutěžním zápasem, ale především je to obrovský zážitek a jsem za něj moc rád.

Když porovnáš fotbal na mezinárodní úrovni, tak jaký je rozdíl oproti klubovým soutěžím?

Největší rozdíl v těchto zápasech je hlavně v technické kvalitě hráčů a s tím i související rychlejší tempo hry. Tyto zápasy nám ale dodávají zkušenosti a ukazují nám, v čem se máme zlepšovat, jestliže chceme být v budoucnu úspěšnější.

Chtěl bys něco vzkázat klukům či kamarádům na Tempo?

Klukům bych chtěl popřát, aby se jim dařilo a dokázali jejich ligu dotáhnout do vítězného konce. Aby si fotbal dále užívali tak, jako to bylo, když jsem byl na Tempu i já. A také, aby se jim hlavně vyhýbala závažná zranění, protože bez zdraví to nejde. Myslím si, že na Tempu udělali za posledních pár let obrovský kus práce s mládeží a také s vylepšením areálu. Tak bych jim chtěl popřát, aby se to Tempu dařilo i v budoucnu a aby měli stále tak početnou hráčskou základnu, jako mají teď.



Daniel Michl

AC Sparta Praha
reprezentace ČR U14

Dane, jak vzpomínáš na Tempo?

Dobře. Jsem rád, že jsem začal hrát fotbal právě na Tempo. Tempo je dobrý tým, naučil mě všechny základy fotbalu.

Co se ti na Tempu líbilo a stíháš občas sledovat jeho výsledky?

Líbilo a líbí se mi, že se Tempo snaží hrát fotbal a že se snaží vychovávat skvělé fotbalisty. Ano sleduji, ale stíhám spíš jen U15, A-tým a občas U14.

Letošní sezónu sis připsal první reprezentační starty, jaké to jsou pocity stát na hřišti a poslouchat hymnu?

Pocity jsou báječné, jsem rád, že jsem se tam dostal. Pro mě jednoznačně cenné zkušenosti. Obléct si ten dres bylo pro mě velkou ctí.

Když porovnáš fotbal na mezinárodní úrovni, tak jaký je rozdíl oproti klubovým soutěžím?

Je vidět, že zaostáváme za špičkou ve světovém fotbale a že je stále co zlepšovat. Ale český fotbal se podle mě vydává správným směrem. Pro mě to ale takový rozdíl nebyl. Jenom ten, že jsem nosil jiný dres a hrál fotbal s jinými kluky, než jsem zvyklý.

Chtěl bys něco vzkázat klukům či kamarádům na Tempo?

Užívejte, učte se a bavte se fotbalem. Doufám, že Tempo se bude nadále zlepšovat a že bude čím dál tím lepší.

malej klub ze Lhotky velký hráče má...

o mladých reprezentantech



Martin Vitík

AC Sparta Praha
reprezentace ČR U15

Martine, jak vzpomínáš na Tempo?

Na Tempo vzpomínám opravdu rád, protože tam byla skvělá parta a výborní trenéři. A pořád tam mám hodně kamarádů, se kterými jsem měl spoustu zážitků. Byl jsem na Tempu moc spokojený s prostředím, s trenéry a se spoluhráči. Tempo mi pomohlo ve fotbalovém růstu, každý den se zlepšovat a být lepší a lepší. Bylo mi také umožněno, před mým přestupem do Sparty Praha, jednou týdně na Spartě trénovat a jezdit se Spartou na turnaje, za což moc děkuju. Rozhodně má Tempo velký podíl na mém fotbalovém růstu a přestupu do Sparty.

Co se ti na Tempu líbilo a stíháš občas sledovat jeho výsledky?

Na Tempu se mi líbily tréninky, na které jsem se pokaždé těšil, i vztahy hráčů s trenéry, kteří byli pro každou srandu, což mám rád. A parta, kterou jsme měli fakt skvělou a od mého příchodu do Tempa mě do ní kluci hned přijali, za to jsem byl moc rád. Protože mít dobrou partu v týmu je fakt důležité. Přestože za Tempo již nehrají, tak pořád sleduji výsledky každého jejich zápasu.

Letos jsi odehrál první reprezentační utkání v reprezentaci, jaké jsi měl pocity stát na hřišti a poslouchat hymnu?

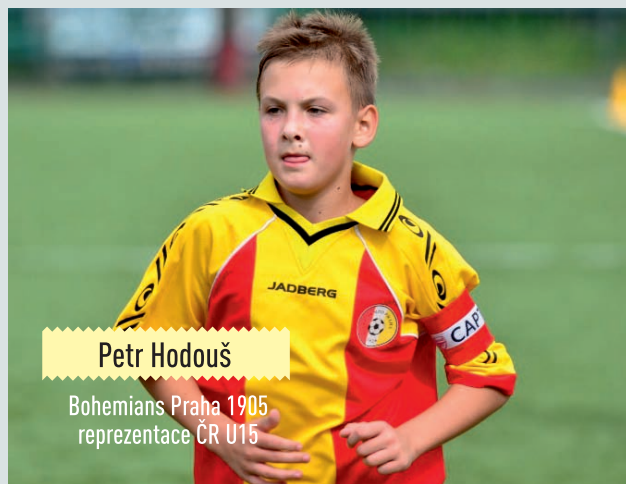
Byl to neuvěřitelný pocit. O tomhle jsem vždy snil, zpívat hymnu v reprezentaci ve vlastním zápase. Tohle by měl chtít snad každý zažít. Také to radím nejvýše.

Když porovnáš fotbal na mezinárodní fotbal, tak jaký je rozdíl oproti klubovým soutěžím?

Tak největší rozdíl je v kvalitě, nasazení, rychlosti a rychlosti práce s míčem. Další velkou roli na mezinárodní úrovni hraje odhodlání. Když jsem měl možnost hrát proti Anglii, tak vše, co jsem tu vyjmenoval, mají Angličané o level výš než my Češi. Proto je pořád na čem pracovat.

Chtěl bys něco vzkázat klukům či kamarádům na Tempo?

Klukům a kamarádům posílám pozdrav a chci jim vzkázat, ať se jim daří jak ve fotbale, tak ve všem a ať si jdou za svými sny, cíli. Tempu přeju hodně fotbalových úspěchů a ať se Tempo pořád daří.



Petr Hodouš

Bohemians Praha 1905
reprezentace ČR U15

Petre, jak vzpomínáš na Tempo?

Tempo mi ukázalo, že fotbal je překrásný a hlavně zajímavý sport. Pomáhalo mi od začátku až do mého odchodu do Bohemky. Vlastně úplně se vším mi Tempo pomohlo. Taky mi hodně pomohli a pomáhají rodiče, táta jezdí na skoro každý zápas, hecuje mě, moje přítelkyně a nejlepší kámoš s jeho rodinou.

Co se ti na Tempu líbilo?

Na Tempu se mi líbilo zázemí, krásný hřiště a hlavně dobří trenéři, co uměli pomoci a hlavně naučit. Za to jim patří velký dík. A byl tu vždy dobrý kolektiv. Výsledky občas sleduju, hlavně kluky z ročníku 2003, protože pořád tam mám kámoše a občas se chodím na kluky kouknout, když hrají na Tempo.

Letošní sezónu jsi odehrál nasbíral další reprezentační starty, jaké máš pocity stát na hřišti a poslouchat hymnu?

Pocity jsou krásné. I když v tu chvíli, co stojíte na hřišti a posloucháte hymnu, tak na to tolik nemyslíte, už jste stoprocentně soustředění na zápas a jdete do toho zápasu, že chcete vyhrát, chcete prokázat svoji kvalitu a taky chcete ukázat, že do toho kádru patříte. Takhle to je u mě. Když víte, že ty roky, co tvrdě dětete, se vám vlastně vrátí tím, že si můžete obléknout reprezentační dres a můžete si zahrát za reprezentaci.

Když porovnáš fotbal na mezinárodní fotbal, tak jaký je rozdíl oproti klubovým soutěžím?

Mezinárodní fotbal je o hodně rychlejší a je tu větší kvalita než v klubové soutěži, je to víc vyhocené a litají tady větší emoce. Je to prostě jiné, než ta klubová soutěž, nedá se to srovnat. Úplně jiný fotbal.

Chtěl bys něco vzkázat klukům či kamarádům na Tempo?

Určitě chci Tempu popřát hodně úspěchu nejen v A-týmu, ale i v mládežnických kategoriích. A chtěl bych pozdravit všechny kluky a chci jim popřát hodně štěstí a fotbalových úspěchů. Ještě bych chtěl poděkovat trenérům, co mě měli odmala na starost a učili mě hrát fotbal. Budu je jmenovat: pan trenér Dedek v té nejmenší kategorii, po něm mě provázel pan Nechvíla a nejvíc fotbalových pokroků se mnou udělal pan Michl. Tímto bych chtěl všem poděkovat.



S.K. Lhotka nedlouho po založení



S.K. Lhotka s mecenáši Dr. Čišteckým a Albertem Schubertem



A.F.K. Zátíší v r.1941



Sokol Lhotka po postupu ze III. třídy - 1976



TJ Tempo Praha – první postup do Pražského přeboru 1981/82



TJ Tempo Praha - Pražský přebor 1988/1989



TJ Tempo Praha – 1. místo v Pražském přeboru starších přípravek 1988/1989

vítězství je naše, to snad každéj ví...

slavné týmy tempácké historie



TJ Tempo Praha – 1. místo v Pražském přeboru mladšího dorostu 1988/1989



FC Tempo Praha – 1. místo v Pražském přeboru starších žáků 1990/1991



FC Tempo Praha – 1. místo v Pražském přeboru staršího dorostu 1996/1997



FC Tempo Praha – vítězství v Poháru PFS a postup do 1. kola Českého poháru 2013



FC Tempo Praha – 1. místo v Pražském přeboru mladšího dorostu 2010/2011



FC Tempo Praha – 1. místo v Pražském přeboru staršího dorostu 2013/2014



Tempácký ples

Na tradici pouťových zábav, které klub pořádal za první republiky, lehce navazuje tradiční Tempácký ples, který se letos uskuteční již po šestnácté (15. prosince 2018). Místem jeho konání bývá blízké Kulturní centrum Novodvorské. Jeho nedílnou součástí bývá vyhlášení nejlepších hráčů roku a dalších anket.



Tempo pomáhá

Mladí fotbalisté Tempa se zapojují do charitativní činnosti. V roce 2015 se poprvé společně účastnili charitativního projektu Teribear hýbe Prahou pořádaného Nadací Terezy Maxové. O rok později kluci z ročníku 2004 nakoupili a předali vánoční dárky dětem z Klokánku Láskova na Praze 4. V roce 2017 na tyto aktivity navázala pomoc dětskému domovu poblíž Votic.



Tempo Cup

Zakončením sezony je na Tempu již tradičně velký fotbalový turnaj starších a mladších přípravků. Sjíždějí se k němu kvalitní celky z celé republiky a často jej oživí také start některého ze zahraničních týmů. Tempo Cup je příležitostí k setkání se soupeři, kteří se během roku často nepotkávají a pro diváky příležitostí vidět v akci budoucí fotbalové naděje.



Sportovní dny a kempy

Trenéři Tempa každoročně organizují několik akcí také pro děti, které se fotbalu pravidelně nevěnují a chtějí si jen tak zaspportovat nebo si vyzkoušet, jestli by chtěly začít trénovat. Pravidelné místo v kalendáři tak již získaly sportovní odpoledne konaná pod názvem Tempo v tempu a Fotbalová abeceda stejně a oblíbené Letní fotbalové kempy.

o vítězství další poctivě se rvát...

další činnost Tempa

Spolupráce se školami

Výchova mladých fotbalistů je neoddělitelně spojena s jejich vzděláváním. Důležitou součástí dnešního Tempa je proto úzká spolupráce se školami a školkami. V několika z nich vedou trenéři pod vedením Dominika Kadlece fotbalové a pohybové kroužky. „Chceme z dětí vychovávat lidi, kteří mají rádi sport. Bohužel příležitostí k přirozenému rozvoji pohybových schopností ubývá, a proto jsme rádi, pokud dětem můžeme v rámci školy dopřát trochu sportu nad rámec osnov,“ vysvětluje Kadlec, jinak trenér mladších žáků a hráč mužů.

Spolupráce při vedení kroužků navíc vedla v roce 2015 k otevření sportovní třídy při základní škole Filozofská také pro fotbalisty Tempa, kteří tak společně s atlety Slavie mají další hodiny tělesné přípravy navíc. „Otevření sportovní třídy bylo nejen nezbytnou podmínkou řádného fungování našeho Sportovního střediska mládeže, ale především výbornou příležitostí pro naše hráče na sobě dále pracovat. V rámci hodin tělesné výchovy se převážně zaměřujeme na všeobecnou pohybovou průpravu či rozvíjíme herní myšlení pomocí jiných sportovních her. Děti tak mají mimo tréninků šest hodin tělesné výchovy, což je v dnešní době (kdy je pohybová deprivace) obrovský nadstandard.“ říká Jaroslav Teplan, šéftrenér mládeže. Prostředí ve spolupracující škole dobře zná, na malé Tempáky dohlíží také z pozice učitele. Vzhledem k tomu, že sportovní třída působí na objektu Jitřní, je přirozené, že po rozdělení obou škol bude sportovní třída s malými fotbalisty pokračovat na základní škole Jitřní. „Žádné dělení není snadné, ale věřím, že změna bude ku prospěchu oběma školám a zároveň se tam bude sport a pohybové aktivity nadále kvalitně rozvíjet. Věřím, že spolupráce s oběma školami bude na vysoké úrovni. A jako Tempo se tomu budeme snažit maximálně napomáhat.“ dodává Teplan.



včerejšek vem d'as...

do Satalic pro housky aneb literární skvosty mužů B

Úlohy rezervních týmů bývají různé. Slouží k rozehrání hráčů po zranění, rozvoji talentu dorostenců příševších mezi dospělými, nebo jako předpokoj fotbalovému důchodu. Jak kde. Na Tempu však ke všem možným i nemožným rolím přibyla literární osvěta, kterou již po několik let představují referáty B týmů dospělých. Různí autoři, různé žánry, ale krásné počtení a mnohdy i poučení bez ohledu na výsledek. Vydaly by nepochybně již na samostatnou sbírku a vybrat nejlepší snad ani nejde. Sáhne pro příklad do historie, neboť články nových ambiciozních autorů snadno najdeme na webových stránkách klubu, a připomeňme si jen kousek vážné literatury z roku 2010.



Tak tyhle Satalice sou ves u Prahy, co se dřív menovala Satalice, ale hnedle po smrti Satana jí přemenovali. To máte něco jako s těma sovětskejma názvama ulic v Praze. Já si to už ani šeko nepamatuju, to dá rozum, ale Peťa Dedek by moh vyprávět, jak se tydlenc ulice menovaly – dyť sám se vyrost na náměstí Lavrentije Beriji, na Smíchově. Byla tam jednota, do kerý se chodilo kupovat housky s mlíkem – a to vám byly tenkrát křupavoučký housky, za desetník jedna, ne jako ty dnešní v tescích, kerý si musíte nejdřív rukou navlečenou v igelitáku vochnatat, aby vám manželka doma neřekla, že sou dobrý leda na strouhanku.

To by mimochodem člověk nevěřil, jak si někdo bazíruje na čerstvosti. Tak kupříkladu tendlenc Churchill vám byl na křupavost houštíček (voni sou to v Británii spíš jakoby bochánky) prej pekelně vysazenej. Sekretářku, kerá mu je ráno na jednání vlády donesla tvrdý, zfleku vyhazoval. A to nebyla jen taková sranda, bejt jako ženská za války vyhozená z práce – to vám zbejvalo akorát tak mazat do montovny na bomby a celý roky tam vod osmi do šesti šroubovat pixly plný dynamitu, nebo co se tam rvalo, kerý pak váš manžel házel na Drážďany, a kerý taky někdy v tý montovně vybuchly, nebo ste nechaly prsty v transportním páse, co ty bomby v montovně posouval. A ne, že by vám je pak nakrásně přišli zpátky, jak se to dělá neska – se ví, že doktoři to ještě neuměli, a ty co to uměli, byli na frontě. Kde jinde by taky víc potřebovali felčary, to dá rozum. Tam vám umíralo chlapů, na frontě. A co fotbalistů. Když skončila válka, tak byla polovina anglickejch týmů plná beznohejch jakož i mrtvejch.

A tyhle Satalice na tom po válce byly nejinak. Von měl na sever vod Prahy tím směrem vilu Heydrich a jako vášnivej fotbalista hrál centrfwarda v přeboru právě za tyhlenc, za Satalice. No a když skončila válka, tak tři chlapy, co s tehďá nim nevodmítli hrát, pověsili jiný místní chlapi na lampách, dva byli vodsouzený za kolaboraci a šestej se zastřelil jako to udělal i tendlenc Emanuel Moravec. A to se vám ten tým úplně rozpad, jak se říká – šlo to s nima skopce – několikrát sestoupili a dodneška se plácaj někde po druhejch třídách. Nýčko sme se s nima v neděli my z Tempa utkali. To dá rozum.

No, prohráli sme na těhle Satalicích tři ku jedný. Kluci se snažili, vo to nijaká, ale hlavně v první půli to stálo za krumpáč, jak říká tendlenc Jirka Valášek. Jedinej náš gól střelil tamtenc mladej kluk Milan Boubín. Sotva ho znám hubeňoura. A skorem to vypadalo na remiz, ale pak sme zas, jak to bejvá, dva dostali. Jirka Hron s Danem Morávků měli plnou hubu taktiky – ale co já tomu rozuměl, abych vám pověděl, co se kazilo? Nic sem tomu nerozuměl, no.

Von za tyhle Satalice hraje i tendlenc Roman Hogen, co kopal za Blšany. Von je to kluk tlustej a uřvanej, ale s merunou válí. To dá rozum, ligovej hráč. A tendlenc Roman Hogen nám dal taky jednoho góla. Šikovnej kluk je to. Jo, my máme v mančaftu taky starý kluky – nojój jenže válí to Péťa Dedek a Jiřin Valášek s merunou jako tendlenc Hogen? No neválí. A proto sme taky podle mě prohráli. Tydlenc taktiky všechny... Jestli chcete co vědět, podle mě to je k hovnu.

Ale jestli chcete ještě co vědět, mně vás ta prohra ani nemrzela. Tydlenc Satalice jsou pěkná vesnice a dyž tam člověk chodí v popadaným červeným podzimním listí, tak mu ty chmury připadaj najednou takový malinký. Já vám tam přijel vlakem a zpátky sem chtěl jet zrovna tak. Ale Péťa Dedek nás odvez autem. No zajel si, co vám budu povídat. A po cestě sme diškutovali, jestli se vodorazu zapadajícího slunce v domě s růžovou fasádou dá říkat červánky a vo nejrůznějších dalších todlenc, tématech. A na ípáku si dal Oggy pizzu, jeden kousek se slaninou a druhej s feferonkama, a pustil se vám do ní už v tramvaji, jak byl chudák hladovej, až se nemoh držet těndlenc, tyčí, a já ho musel chytat, když to zabočilo.

Já sem vám z todlenctoho fotbalovýho kamarádství dycky naměko, až se sám skoro stydim napsat vo tom. Ale cejtíl sem se doma zkrátka šťastnej a hezky uondanej; ne jako když sem uondanej v zápase a zvatky se mi skorem vyráže do pusy. Hezky uondanej. Jako dyž se vám chce spát. A tak sem šel spát.

Retro článek o zápasu B mužů v Satalicích sepsal záložník Daniel Prokop.

další zápas zvládnem...

protože k němu včas přijedeme a jednou snad poletíme

Fotbal a cestování, to jsou pojmy, které ruku v ruce provázejí Dr. Jana Štilce, generálního ředitele společnosti FLY UNITED (www.flyunited.cz), již desítky let. *„Nejsem si tedy jistý, jestli se to počítá, ale už vlastně počátky mé „fotbalové kariéry“ jsou spojeny s dopravou. Prvním klubem bylo totiž Dynamo Žižkov nebo spíše Vozovna Žižkov. Název klub získal asi někdy v historii, protože na Vápence, na Žižkově, je opravdu dodnes vozovna pro tramvaje. To, že jsme Vozovna Žižkov, poznal každý soupeř, protože místo šaten byl vlečný tramvajový vůz zvaný „krasin“, provozovaný v Praze mezi lety 1930 a 1974,“* vzpomíná Štílec. Kdo pozorně četl předchozí stránky, možná se mu vybaví zmínka o horním dílu autobusu, ve kterém kdysi převlékali fotbalisté na Lhotce.

Sem se Jan Štílec přesunul na počátku osmdesátých let. Učil na základní škole a vedl tempáckou přípravku, vlastně minifotbal, jak se tehdy říkalo. A s cestováním si užil své. Kromě dresů s sebou tahal většinou MHD neřízenou partu malých fotbalistů. *„Klasická přeprava na zápas? Dnes už asi málo pochopitelná – sraz na Tempu asi tak 3 hodiny před zápasem, nafasování dresů, pěšky na autobus, pak metro, případně na tramvaj až do cíle naší cesty. A pozor, nebyl internet, na kterém se dalo rychle spojení najít. Dodnes si Prahu pamatuji ne podle ulic a čtvrtí, ale podle hřišť našich soupeřů.“*

V dalších letech na Tempu jako trenér postupně vystřídal všechny týmy a významně působil v tehdejší komisi mládeže, která stála za rozvojem mládežnické kopané. V roce 2006 přesto přišla pozice nová: jeho cestovní kancelář FLY UNITED se stala generálním sponzorem Tempa.

Spojení cestování a fotbalu tedy pokračuje. *„Sport a cestování - to prostě spolu hodně souvisí. Jezdí se, respektive lítá, na mistrovství Evropy, mistrovství světa, světové poháry atd.“* přitakává. FLY UNITED, mimo jiné jeden z největších tuzemských prodejců letenek, připravuje cesty mnoha sportovcům. Musí zajistit, aby se dostali do cílové destinace včas a hlavně se svým sportovním vybavením. *„Poslat třeba Štěpánku Hilgertovou na trénink do Jihoafrické republiky nebylo těžké, ale s jejím kajakem... to bylo o hodně složitější. Oproti tomu je například, když letí Saša Choupenitch se svými kordy nebo golfisté s vybavením, celkem jednodušší.“* Fotbalisté samozřejmě nezůstávají stranou. Když zajišťuje lety na soustředění či pohárové utkání, musí být firma v pohotovosti. Vše musí klapnout na sto procent. *„Zajistit přepravu skupině 35 cestujících – hráčů a realizačního týmu a především pak jejich vybavení, může být docela oříšek. Pro představu - vybavení týmu reprezentuje cca 15 beden po cca 35kg – 50kg. Naposledy jsme zajišťovali cestu fotbalistům Slavie do Malagy a Dubaje, létali s námi fotbalisté Fastavu Zlín,“* uvádí Jan Štílec příklady. A vzpomíná, kdy mu fotbalisté připravili největší nervy. *„Asi když si jeden tým, který ovšem jmenovat nebudu, spletl čas odletu o jednu hodinu. Nervózně jsme je očekávali na letišti, volali jsme vedoucímu týmu a dozvěděli jsme se, že se spletl. Museli jsme za pomoci pracovníků letiště zablokovat tři odbavovací přepážky pro fotbalisty. Konečně se přiřítili do haly letiště. Tak rychlé odbavení tolika osob, jak nám následně sdělili, ještě nikdy nezažili.“* Společnost FLY UNITED je tedy připravena na každou situaci. Nezbývá než doufat, že v příštích letech její služby využijí Tempáci nejen k individuálním cestám nebo dovoleným, ale také k letu na nějaký atraktivní zahraniční turnaj.

muži A



muži B



U19



U17



U15



U14



U13



U12



U11



U10



U9



U8



U7



U6



U5



Kroužek



2017/2018



FC TEMPO PRAHA

druhej domov náš...



Generální partneři klubu

Partneři klubu



www.fctempo.cz